

[Tarkistettu suomennos englanninkielisestä tekstistä]

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

Lupaus maailmanrauhasta

Suomen Bahá'íden Kansallinen Henkinen Neuvosto

Suomen bahá'í-yhteisö

Helsinki, 1985

Maailman kansoille

- 1 Se suuri rauha, jota hyvää tahtovat ihmiset kautta vuosisatojen ovat sydämessään kaivanneet, josta tietäjät ja runoilijat ovat lukemattomien sukupolvien ajan esittäneet näkemyksensä ja josta ihmiskunnan pyhät kirjoitukset ovat aikakaudesta toiseen alati antaneet lupauksensa, on nyt vihdoinkin kansakuntien ulottuvilla. Ensimmäistä kertaa ihmiskunnan historiassa kaikkien on mahdollista nähdä koko planeettamme lukemattomine erilaisine kansoineen yhdestä näkökulmasta. Maailmanrauha ei ole vain mahdollinen vaan väistämätön. Se on tämän planeetan seuraava kehitysvaihe, ”ihmiskunnan globaalistuminen”, erään suuren ajattelijan sanoin.
- 2 Kaikkien maapalloa asuttavien on nyt valittava, päästäänkö rauhaan vasta sellaisten kauhujen jälkeen, joita ei edes voida kuvitella, joihin ihmiskunta ajautuu pitämällä itsepintaisesti kiinni vanhoista käyttäytymismalleistaan, vai valitaanko se nyt yhteisestä neuvottelutahdosta. Tässä kriittisessä pisteessä, kun kansojen vaikeasti selvitettävät ongelmat ovat sulautuneet yhdeksi yhteiseksi huoleksi koko maailmasta, olisi konfliktien ja sekasorron aallon pysäyttämättä jättäminen käsittämättömän

vastuuntunnotonta.

- 3 Lupaavia merkkejä on: Maailmanjärjestystä kohti vievät askeleet, joista ensimmäinen oli tämän vuosisadan alussa muodostettu Kansainliitto ja jota seurasi laajapohjaisempi Yhdistyneet kansakunnat, ovat tasaisesti voimistumassa. Toisen maailmansodan jälkeen on maapallon kansojen enemmistö saavuttanut itsenäisyyden, mikä on merkinnyt kansallisvaltioiden muodostumisen päättymistä ja näiden kokemattomien valtioiden ja vanhempien valtioiden yhteisiä toimia kumpiakin koskevat asioissa; tämä on johtanut aiemmin eristäytyneet ja toisilleen vihamieliset kansat ja ryhmittymät lisäämään suuresti yhteistyötään kansainvälisissä hankkeissa tieteen, kasvatuksen, lainsäädännön, talouden ja kulttuurin aloilla. Viime vuosikymmeninä on perustettu ennennäkemätön määrä kansainvälisiä humanitaarisia järjestöjä. Sodan lopettamista vaativat naisten ja nuorten liikkeet leviävät. Lisäksi syntyy ja kasvaa spontaanisti tavallisten, ymmärrystä henkilökohtaisen ajatustenvaihdon avulla etsivien ihmisten verkostoja.
- 4 Tämän poikkeuksellisen siunatun vuosisadan tieteelliset ja tekniset edistysaskeleet lupaavat pitkää harppausta eteenpäin planeettamme yhteiskunnallisessa kehityksessä ja osoittavat keinot, joilla ihmiskunnan käytännön ongelmat voidaan ratkaista. Juuri näillä keinoilla tullaan yhdistyneen maailman monitahoista elämää hoitamaan. Silti esteitä riittää. Epäilyt, väärinkäsitykset, ennakkoluulot, epäluulo ja ahdasmielinen omaneduntavoittelu vaivaavat valtioiden ja kansojen keskinäisiä suhteita.
- 5 Syvä henkinen ja moraalinen velvollisuudentunto vaatii, että me, bahá'í-uskon uskotut, pyydämme teitä kiinnittämään tänä otollisena hetkenä huomionne niihin syvällisiin näkemyksiin, jotka tämän uskonnon perustaja, Bahá'u'lláh, alun perin yli sata vuotta sitten välitti ihmiskunnan johtajille.
- 6 Bahá'u'lláh kirjoitti: ”Toivottomuuden tuulet puhaltavat joka taholta, ja päivä päivältä lisääntyvät ihmissukua repivät ja ahdistavat riidat. Uhkaavien mullistusten ja sekasorron merkit voidaan jo nyt havaita, sillä vallitseva järjestelmä vaikuttaa surkean vajavaiselta.” Ihmiskunnan yhteiset kokemukset ovat runsain mitoin vahvistaneet tämän enteikkään lausunnon. Vallitsevan järjestelmän puutteet näkyvät selvästi Yhdistyneiksi kansakunniksi järjestyneiden riippumattomien valtioiden kyvyttömyytenä karkottaa sodan hirvittävä vaara, kansainvälisen talousjärjestyksen uhkaavana romahtamisena, anarkian ja terrorismin leviämisenä sekä niinä ankarina kärsimyksinä, joita nämä ja monet muut koettelemukset aiheuttavat miljoonien ihmisten yhä kasvavalle joukolle. Selvästikin aggressio ja ristiriidat ovat tulleet niin tunnusomaisiksi yhteiskunnallisille, taloudellisille ja uskonnollisille järjestelmille, että monet ovat antaneet periksi ajattelutavalle, jonka mukaan tällainen käytös on ihmisluonteelle luontaista ja siksi mahdotonta hävittää.
- 7 Tämä syvään iskostunut ajattelutapa on johtanut lamaannuttavaan ristiriitaan ihmiskunnan asioiden hoidossa. Toisaalta kaikki kansakunnat kuuluttavat paitsi valmiutensa niin myös kaipuunsa rauhaan ja sopusointuun, sekä loppua niiden jokapäiväistä elämää raastaville peloille. Toisaalta taas hyväksytään kritiikittä väite, että ihmiset ovat parantumattomasti itsekkäitä ja aggressiivisia ja siksi kyvyttömiä luomaan yhteiskuntajärjestelmää, joka olisi samalla edistyksellinen ja rauhanomainen, dynaaminen ja sopusointuinen, joka antaisi täydet mahdollisuudet yksilölliselle luovuudelle ja

aloitekyvyllä mutta perustuisi yhteistyöhön ja vastavuoroisuuteen.

- 8 Koska rauhaa tarvitaan yhä kipeämmin, tämä sen toteuttamisen estävä perimmäinen ristiriita vaatii niiden oletusten uudelleenarviointia, joihin yleisesti hyväksytty tulkinta ihmiskunnan historiallisesta umpikujasta perustuu. Puolueettomasti tarkasteltuina tosiasiat paljastavat, että tällainen käytös on osoitus ihmisolemuksen vääristymisestä eikä suinkaan luonnehdi ihmisen todellista minää. Tämän näkökannan hyväksyminen antaa kaikille ihmisille mahdollisuuden panna liikkeelle rakentavia yhteiskunnallisia voimia, jotka ihmisluonnon mukaisina edistävät sopusointua ja yhteistyötä sodan ja ristiriitojen sijasta.
- 9 Tämän suunnan valitseminen ei tarkoita ihmiskunnan menneisyyden kieltämistä vaan sen ymmärtämistä. Bahá'í-usko pitää maailmassa nykyisin vallitsevaa sekasortoa ja ihmiskunnan kohtalokasta tilaa luonnollisena vaiheena siinä orgaanisessa tapahtumakulussa, joka lopulta vääjäämättä johtaa koko ihmisrodun yhdentymiseen yhdeksi yhteiskuntajärjestelmäksi, jonka rajoina on tämä planeetta. Ihmisrotu on erillisenä, orgaanisena yksikkönä kulkenut yksittäisten jäsentensä imeväis- ja lapsuusvaiheisiin verrattavien kehitysvaiheiden kautta ja on nyt parhaillaan saavuttamassa myrskyisän nuoruutensa lakipisteen ja lähestymässä kauan kaivattua täysi-ikäisyyttään.
- 10 Sen seikan avoin myöntäminen, että ennakkoluulot, sota ja riisto ovat ilmentäneet ihmisen kypsymättömyyttä suuren historiallisen kehityskulun aikana ja että ihmisrotu on nyt sen väistämättömän sekasorron keskellä, joka merkitsee sen kollektiivista täysi-ikäistymistä, ei anna aihetta epätoivoon vaan on edellytys sille, että voidaan ryhtyä rauhanomaisen maailman rakentamisen suunnattomaan tehtävään. Asia, jota kehotamme teitä tutkimaan, on, että tällainen hanke on mahdollinen, että tarvittavat rakentavat voimat todellakin ovat olemassa ja että yhdistäviä yhteiskuntarakenteita voidaan luoda.
- 11 Mitä tahansa kärsimyksiä ja mullistuksia lähivuodet sisältävätkään, ovatpa lähitulevaisuuden olot miten synkkiä hyvänsä, bahá'í-yhteisö uskoo, että ihmiskunta voi kohdata tämän suurimman koettelemuksensa luottavaisena sen lopulliseen tulokseen. Ne kouristuksenomaiset muutokset, joita kohti ihmiskunta ajautuu yhä nopeammin, eivät suinkaan merkitse sivistyksen loppua vaan auttavat vapauttamaan ”ihmisen asemassa piilevät mahdollisuudet” ja paljastamaan ”hänen maisen kohtalonsa koko mittavuuden, hänen todellisuutensa luontaisen oivallisuuden”.

I

- 12 Ihmisrodun erottavat kaikista muista elämänmuodoista ne ominaisuudet, jotka kiteyttävästi sanoen tunnetaan ihmishenkenä; ymmärrys on sen olennainen ominaisuus. Näiden ominaisuuksien ansiosta ihmiskunta on voinut rakentaa sivilisaatioita ja kukoistaa aineellisesti. Tämänkaltaiset saavutukset eivät kuitenkaan ole milloinkaan yksin kyenneet tyydyttämään ihmishenkeä, jonka mystinen luonne saa sen hakeutumaan kohti yliluonnollista, tavoittelemaan näkymätöntä maailmaa, korkeinta

todellisuutta, Jumalaksi kutsuttua tiedontakaista ydinolemusten ydinolemusta. Toinen toistaan seuranneiden henkisten valonlähteiden ihmiskunnalle tuomat uskonnot ovat olleet merkittävän ihmisten ja tuon korkeimman todellisuuden yhdysside, ja ne ovat elähdyttäneet ja jalostaneet ihmiskunnan kykyä edistyä henkisesti ja samalla yhteiskunnallisesti.

- 13 Yksikään varteenotettava yritys ihmiskunnan asioiden oikaisemiseksi ja maailmanrauhan toteuttamiseksi ei voi jättää huomiotta uskontoa. Ihmisen käsitys uskonnosta ja uskonnon harjoittaminen ovat suuri osa historian tapahtumista. Eräs huomattava historioitsija on kuvannut uskontoa ”ihmisluonteen ominaisuudeksi”. Voidaan tuskin kiistää, että tämän ominaisuuden vääristyminen on merkittävästi lisännyt yhteiskunnassa vallitsevaa sekasortoa sekä yksilöiden sisäisiä ja välisiä ristiriitoja. Mutta liioin ei voi kukaan ennakkoluuloton havainnoitsija väheksyä sitä ratkaisevaa vaikutusta, joka uskonnolla on ollut sivistyksen keskeisiin ilmentymiin. Sitä paitsi uskonnon välitön vaikutus lakeihin ja moraaliin on toistuvasti osoittanut sen korvaamattomuuden yhteiskunnalliselle järjestykselle.
- 14 Kirjoittaessaan uskonnosta yhteiskunnallisena voimana Bahá'u'lláh sanoi: ”Uskonto on kaikkein mahtavin keino järjestyksen rakentamiseksi maailmaan ja siinä asustavien rauhan ja tyytymyksen takaamiseksi.” Viitaten uskonnon syrjäytymiseen ja turmeltumiseen hän kirjoitti: ”Jos uskonnon lamppu himmenee, seuraa kaaos ja sekasorto, ja oikeamielisyyden, oikeudenmukaisuuden, levollisuuden ja rauhan valot lakkaavat loistamasta.” Näitä seuraamuksia kuvaavat bahá'í-kirjoitukset tähdentävät, että ”tällaisissa oloissa paljastuvat ihmisluonnon turmeltumisen, ihmisen käytöksen rappion sekä inhimillisten instituutioiden mädännäisyyden ja hajoamisen pahimmat ja luotaantyöntävimmät puolet. Ihmisen luonteeseen tulee alhaisia piirteitä, luottamus horjuu, kurin nyörit höltyvät, omantunnon ääni vaimenee, kunniallisuuden ja häpeän tunne hämärtyy, velvollisuuden, solidaarisuuden, vastavuoroisuuden ja uskollisuuden käsitteet vääristyvät ja vieläpä rauhan, riemun ja toivon tunto vähittäin sammuu”.
- 15 Niinpä kun ihmiskunta on ajautunut lamaannuttavaan ristiriitaan, sen on tarkasteltava itseään, omaa piittaamattomuuttaan ja niiden seireenien ääntä, joita se on kuunnellut, jotta se löytäisi uskonnon nimissä levitettyjen väärinkäsityksien ja sekaannuksien alkulähteen. Omien oppiensä oikeellisuuteen sokeasti ja itsekkäästi tarrautuneet, kannattajiensa mieliin erheellisiä ja ristiriitaisia Jumalan profeettojen sanojen tulkintoja iskostaneet kantavat raskaan vastuun tästä sekasorrosta, jota ovat vain pahentaneet uskon ja järjen sekä tieteen ja uskonnon välille luodut keinotekoiset raja-aidat. Sillä tarkasteltaessa oikeudenmukaisesti suurten uskontojen perustajien omia sanoja ja niitä yhteiskunnallisia ympäristöjä, joissa he joutuivat suorittamaan elämäntehtävänsä, ei voida löytää minkäänlaisia perusteita ihmiskunnan uskonnollisia yhteisöjä ja siten myös kaikkia ihmiskunnan asioita sekaannuttaville kiistoille ja ennakkoluuloille.
- 16 Kaikissa suurissa uskonnoissa muodossa tai toisessa toistuva eettinen opetus, että meidän tulisi kohdella muita niin, kuin itseämmekin haluaisimme kohdeltavan, tukee tätä jälkimmäistä havaintoa erityisesti kahdella tavalla: siihen kiteytyy näissä uskonnoissa niiden syntypaikasta ja -ajasta riippumatta esiintyvä moraalinen asenne, niiden rauhaa rakentava piirre; se on myös osoituksena ykseyden ajatuksesta, joka on näiden uskontojen olennainen ansio. Tälle ansiolle ihmiskunta ei

pirstaleisen historiankäsitteensä vuoksi ole kyennyt antamaan arvoa.

- 17 Jos ihmiskunta olisi ymmärtänyt yhteisen lapsuutensa aikana ilmaantuneiden suurten kasvattajien todellisen luonteen yhden ainoan sivistysprosessin edistäjinä, se olisi epäilemättä korjannut mittaamattoman paljon suuremman hyödyn näiden kasvattajien toisiaan seuranneiden opetustehtävien tuloksista. Mutta tässä se ikävä kyllä epäonnistui.
- 18 Monissa maissa parhaillaan esiintyvää fanaattisen uskonkiihkon uutta kuohuntaa ei voi pitää muuna kuin kuolinkouristuksena. Jo siihen liittyvät väkivaltaiset ja hajottavat ilmiöt todistavat sen edustamasta henkisestä vararikosta. Nykyisten uskonnollisen kiihkomielisyyden purkausten oudoimpia ja murheellisimpia piirteitä on todellakin se, miten tavattoman paljon ne kussakin tapauksessa murentavat paitsi ihmiskunnan ykseyteen johtavia henkisiä arvoja niin myös niiden uskontojen ainutlaatuisia moraalisia saavutuksia, joiden etuja ne ovat ajavinaan.
- 19 Huolimatta siitä, miten elintärkeä voima uskonto on ihmiskunnan historiassa ollut ja miten dramaattista nykyinen sotaisten uskonnollisen kiihkomielisyyden kuohunta on, yhä useammat ovat useiden vuosikymmenien ajan pitäneet uskontoa ja uskonnollisia instituutioita merkityksettöminä nykymaailman keskeisille kysymyksille. Uskonnon sijasta he ovat joko ryhtyneet nautinnonhaluisesti tavoittelemaan aineellista tyydytystä tai seuraamaan ihmisen kehittämiä ideologioita, joiden on tarkoitus pelastaa ihmiskunta niiltä ilmeisiltä onnettomuuksilta, joiden kourissa se vaikertaa. Sen sijaan, että nämä ideologiat hyväksyisivät ajatuksen ihmiskunnan ykseydestä ja edistäisivät eri kansojen välistä sopusointua, niistä aivan liian moni on halunnut korottaa valtion jumalaksi, alistaa muun ihmiskunnan yhden valtion, rodun tai luokan hallintaan, tukahduttaa kaiken keskustelun ja ajatustenvaihdon tai sitten jättää paatuneesti nälkää näkevien miljoonat markkinajärjestelmän armoille, joka liiankin selvästi pahentaa ihmiskunnan enemmistön ahdinkoa ja antaa samalla pienille ryhmille mahdollisuuden elää sellaisessa vauraudessa, josta esi-isämme tuskin kykenivät uneksimaan.
- 20 Miten traagisia ovatkaan aikamme maailmallisten luomien korvikeuskontojen aikaansaannokset. Historian kumoamaton tuomio niiden arvosta voidaan lukea niiden alttareilla palvomaan opettajien kokonaisten väestöjen suunnattomasta pettyneisyydestä. Kahdennäkymmenennen vuosisadan viimeisinä vuosina maailmamme jokaista aluetta jäytävät yhteiskunnalliset ja taloudelliset sairaudet ovat ne hedelmät, jotka nämä opit ovat tuottaneet niiltä valta-asemansa ihmisten keskuudessa saaneiden käytettyä vuosikymmenten ajan valtaansa yhä rajoittamattomammin. Kaikkien näiden ulkonaisten kärsimysten taustalla on se henkinen vaurio, joka heijastuu kaikkien valtioiden ihmiset otteeseensa saaneesta apatiasta sekä toivon sammumisesta osattomien ja hätää kärsivien miljoonien sydämistä.
- 21 On tullut aika, jolloin materialismin opinkappaleita saarnaavien, olivatpa he idästä tai lännestä, kapitalisteja tai sosialisteja, täytyy tehdä tili siitä moraalista taloudenpidosta, jota he ovat rohjenneet harjoittaa. Missä on näiden ideologioiden lupaama ”uusi maailma”? Missä on se kansainvälinen rauha, jonka ihanteille he julistavat omistautuneensa? Missä ovat ne läpimurrot uusille kulttuurisaavutusten aloille, jotka tämän rodun, tuon kansakunnan tai tietyn luokan muita

- ylemmäksi korottaminen saa aikaan? Miksi maailman kansojen suuri enemmistö kaiken aikaa vajoaa aina vain syvemmälle nälkään ja kurjuuteen, kun nykyisin maailman asioista päättävien käsillä on siinä määrin vaurautta, etteivät faaraot, antiikin keisarit tai yhdeksännentoista vuosisadan imperialistiset vallatkaan sellaisesta edes uneksineet.
- 22 Ennen kaikkea juuri aineellisten asioiden tavoittelun ylistämisestä, joka on sekä kaikkien tällaisten ideologioiden alkuunpanija että niiden yhteinen piirre, löytyvät sitä perätöntä väitettä ravitsevat juuret, että ihmiset ovat auttamattomasti itsekkäitä ja aggressiivisia. Nimenomaan tällaiset käsitykset on raivattava jälkeläistemme arvoisen maailman rakentamisen tieltä.
- 23 Koska materialistiset ihanteet eivät kokemuksen valossa ole kyenneet tyydyttämään ihmiskunnan tarpeita, on rehellisesti myönnettävä, että nyt on yritettävä löytää uudet ratkaisut planeettamme tuskallisiin ongelmiin. Yhteiskunnassa vallitsevat sietämättömät olot ovat osoitus kaikkien yhteisestä epäonnistumisesta, mikä tilanne pikemminkin pahentaa kuin helpottaa kaikkien osapuolten lukkiutuneisuutta. Selvästikin tarvitaan kiireellisesti yhteistä ponnistusta olojen tervehdyttämiseksi. Tässä on ensisijaisesti kysymys asenteista. Jatkaako ihmiskunta piittaamatonta kulkuaan vanhentuneista käsityksistä ja toteuttamiskelvottomista oletuksista kiinni pitäen? Vai astuvatko sen johtajat ideologisista eroistaan huolimatta esiin neuvotellakseen yhdessä päättäväisesti sopivien ratkaisujen löytymiseksi?
- 24 Ihmisrodun tulevaisuudesta välittävien olisi aiheellista pohtia tätä neuvoa: ”Mikäli pitkään arvostetut ihanteet ja vanhat kunnianarvoiset instituutiot, mikäli jotkin yhteiskunnalliset oletukset ja uskonnolliset kaavat ovat lakanneet edistämästä ihmiskunnan valtaosan hyvinvointia, mikäli ne eivät enää vastaa alati kehittyvän ihmiskunnan tarpeita, pyyhkäistäköön ne pois ja viskattakoon ne vanhentuneiden ja hylättyjen oppien unholaan. Miksi nämä olisivat muutoksen ja hajoamisen muuttumattoman lain alaisessa maailmassa vapaita siitä rappeutumisesta, joka väistämättä kohtaa kaikkia ihmisen luomia instituutioita? Sillä lain normit, poliittiset ja taloudelliset teoriat on tarkoitettu yksinomaan turvaamaan koko ihmiskunnan edut, eikä ihmiskuntaa ole tarkoitettu uhrattavaksi tietyn lain tai opin loukkaamattomuuden takaamisen puolesta.”

II

- 25 Ydinaseiden pannaan julistaminen, myrkkyykaasujen käytön kieltäminen tai bakteerisodan laittomaksi tekeminen eivät poista sodan perimmäistä syytä. Miten tärkeitä tällaiset käytännön toimet ilman muuta ovatkin rauhanprosessin osatekijöinä, ne ovat sinänsä liian pinnallisia vaikuttaakseen pysyvästi. Kansat ovat kyllin neuvokkaita keksiäkseen vielä muita sodankäynnin muotoja ja käyttäkkeen elintarvikkeita, raaka-aineita, rahavirtoja, teollisuusmahtia, ideologiaa ja terrorismia toinen toisensa kukistamiseksi yliherruuden ja mahdin loputtomassa tavoittelussa. Eikä liioin ihmiskunnan asioissa nykyisin vallitsevaa suurta sekasortoisuutta voida selvittää ratkaisemalla kansakuntien välisiä erillisiä ristiriitoja ja erimielisyyksiä. On välttämätöntä omaksua aidosti yleismaailmallinen näkökulma.

- 26 Tietenkään ei kansakuntien johtajilta ole jäänyt huomaamatta ongelman maailmanlaajuinen luonne, joka selvästi ilmenee heidän päivittäin kohtaamiensa asioiden huolestuttavasta vakavoitumisesta. Eivätkä jatkuvasti lisääntyvät, monien huolestuneiden ja asioista hyvin perillä olevien ryhmien sekä Yhdistyneiden kansakuntien alajärjestöjen tekemät tutkimukset ja ratkaisuehdotukset jätä pienintäkään epäselvyyttä siitä, miten haastavia vaatimuksia on täytettävänä. Tahto on kuitenkin lamaanut, ja juuri tätä on tarkkaan tutkittava ja sen suhteen päättäväisesti toimittava. Kuten aiemmin mainitsimme, tämä lamaanus on peräisin siitä syvään iskostuneesta käsityksestä, että ihmiskunta on parantumattoman riidanhaluinen, joka on johtanut vastahakoisuuteen edes harkita mahdollisuutta alistaa kansallinen etu maailmanjärjestyksen vaatimuksiin; se on myös peräisin haluttomuudesta kohdata rohkeasti yhdistyneen maailmanhallinnon perustamisen kauaskantoiset seuraamukset. Se johtuu myös suurimmaksi osaksi tietämättömien ja alistettujen massojen kyvyttömyydestä ilmaista toiveensa uudesta järjestyksestä, jossa ne voisivat elää yhdessä koko ihmiskunnan kanssa rauhassa, sopusoinnussa ja vauraudessa.
- 27 Tunnustelevat askeleet kohti maailmanjärjestyä, etenkin toisen maailmansodan jälkeen, antavat merkkejä toivosta. Valtioryhmiä lisääntyvä taipumus solmia viralliset keskinäiset suhteet, jotka antavat niille mahdollisuuden yhteistyöhön niitä yhteisesti koskettavissa asioissa, viittaa siihen, että lopulta kaikki valtiot voisivat voittaa tämän lamaanuksen. Kaakkois-Aasian valtioiden järjestö, Karibian yhteisö ja talousyhteisö, Keski-Amerikan yhteismarkkinat, Keskinäisen taloudellisen avun neuvosto, Euroopan yhteisöt, Arabiliitto, Afrikan yhtenäisyysjärjestö, Amerikan valtioiden järjestö, Eteläisen Tyynenmeren foorumi: kaikki tällaisten järjestöjen edustamat yhteiset pyrkimykset valmistavat tietä maailmanjärjestykselle.
- 28 Vielä yksi toivon merkki on se, että joihinkin planeettamme syvimpään juurtuneisiin ongelmiin kiinnitetään yhä enemmän huomiota. Yhdistyneiden kansakuntien ilmeisistä puutteista huolimatta tämän järjestön hyväksymät yli 40 julistusta ja sopimusta ovat antaneet tavallisille ihmisille toivoa paremmasta huomisesta, vaikkeivät kaikki valtiot olekaan kovin innokkaasti pitäneet kiinni sitoumuksistaan. Ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus, yleissopimus joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi sekä vastaavat kaikenlaisen rotuun, sukupuoleen tai uskonnolliseen vakaumukseen perustuvan syrjinnän poistamiseen tähtäävät toimet, lapsen oikeuksien puolustaminen, kaikkien ihmisten suojeleminen kidutukselta, nälän ja aliravitsemuksen juuriminen, tieteellisen ja teknisen kehityksen käyttäminen rauhan hyväksi ja ihmiskunnan hyödyksi: rohkeasti toimeenpantuina ja kehiteltyinä kaikki tällaiset toimet tuovat lähemmäksi sen päivän, jolloin sodan uhka on menettänyt voimansa hallita kansainvälisiä suhteita. On tarpeetonta tähdentää näiden julistusten ja sopimusten koskettelemien kysymysten suurta merkitystä. Jotkin näistä kysymyksistä on kuitenkin syytä käsitellä tarkemmin, koska ne suoraan liittyvät maailmanrauhan rakentamiseen.
- 29 Rotusorto, yksi vahingollisimmista ja sitkeimmistä epäkohdista, on rauhan merkittävimpiä esteitä. Sen harjoittaminen on liian törkeää ihmisen arvon loukkaamista, jotta sitä voitaisiin sietää minkään tekosyyin varjolla. Rotusorto viivästyttää uhriensa mittaamattomien piilevien kykyjen paljastumista, turmelee harjoittajansa ja vahingoittaa ihmisen edistystä. Ihmiskunnan ykseys on hyväksyttävä

maailmanlaajuisesti ja pantava täytäntöön asianmukaisten lakien avulla, mikäli tämä ongelma halutaan poistaa.

- 30 Rikkaiden ja köyhien välinen kohtuuton ero aiheuttaa ankaria kärsimyksiä ja pitää maailmaa epävakaaassa tilassa, käytännöllisesti katsoen sodan partaalla. Vain harvat yhteiskunnat ovat ryhtyneet tehokkaisiin toimiin tässä asiassa. Ratkaisu vaatii henkisen, moraalisen ja käytännöllisen lähestymistavan yhtäaikaista soveltamista. Ongelmaa on tarpeen katsoa uudesta näkökulmasta, mihin sisältyy eri tieteenalojen laajaa kirjoa edustavien asiantuntijoiden kanssa neuvottelemisen ilman kiistelyä taloustieteellisistä ja ideologisista seikoista sekä niiden ihmisten kuunteleminen, joihin nämä kipeästi tarvittavat päätökset suoraan vaikuttavat. Tämä kysymys ei liity läheisesti vain välttämättömyyteen poistaa rikkauden ja köyhyyden äärimmäisyydet vaan myös niihin henkisiin totuuksiin, joiden ymmärtäminen voi johtaa uuteen yleismaailmalliseen asenteeseen. Tällaisen asenteen edistäminen on itsessään suuri osa ratkaisua.
- 31 Järkevän ja oikeutetun isänmaallisuuden ylittävän hallitsemattoman kansalliskiihkon on väistytävä laajaulotteisemman lojaalisuuden, koko ihmiskuntaan kohdistuvan rakkauden tieltä. Bahá'u'lláh totesi: ”Maapallo on vain yksi maa ja ihmiskunta sen kansalaiset.” Maailmankansalaisuuden ajatus on suoranainen seuraus maailman pienentymisestä yhdeksi naapurustoksi tieteen edistysaskelten ja valtioiden kiistämättömän keskinäisen riippuvuuden ansiosta. Rakkaus maailman kaikkia kansoja kohtaan ei sulje pois rakkautta omaa maata kohtaan. Maailmanyhteiskunnassa kokonaisuuden etujen edistäminen palvelee parhaiten myös yhden osan etuja. On erittäin tärkeää lisätä nykyisiä eri alojen kansainvälisiä toimintamuotoja, jotka ravitsevat kansojen keskisiä kiintymyksen ja solidaarisuuden tunteita.
- 32 Uskonnolliset kiistat ovat kautta historian aiheuttaneet lukemattomia sotia ja ristiriitoja sekä olleet yksi edistyksen pääasiallisista esteistä; kaikkien uskontojen kannattajat ja uskonnottomatkin pitävät niitä yhä vastenmielisempinä. Kaikkien uskontojen seuraajien tulee olla valmiit kohtaamaan ne peruskysymykset, jotka nämä kiistat herättävät, ja löytämään niihin selvät vastaukset. Miten eri uskontojen seuraajien väliset erimielisyydet voidaan sekä teoriassa että käytännössä ratkaista? Ihmiskunnan uskonnollisten johtajien haasteena on pohtia myötätunnon täyttäminen ja totuudenhaluisin sydämin ihmiskunnan ahdinkoa ja kysyä itseltään, eivätkö he kaikkivaltiaan Luojaansa edessä nöyrytyen voisi jättää teologisia erimielisyyksiään syrjään keskinäisen suvaitsevaisuuden hengessä, joka antaisi heille tilaisuuden työskennellä yhdessä ihmisten välisen ymmärryksen ja rauhan edistämiseksi.
- 33 Naisten vapautuminen, sukupuolten täyden yhdenvertaisuuden saavuttaminen, on yksi tärkeimpiä, vaikkakin vähemmän huomiota saaneita rauhan edellytyksiä. Tämän yhdenvertaisuuden kieltäminen on yli puoleen maailman väestöstä kohdistuvaa vääryyttä, ja se edistää miehissä haitallisia asenteita ja tapoja, jotka kulkeutuvat kodeista työpaikoille, poliittiseen elämään ja lopulta kansainvälisiin suhteisiin. Ei ole olemassa mitään moraalisia, käytännöllisiä tai biologisia perusteita, jotka oikeuttaisivat tällaiseen yhdenvertaisuuden kieltämiseen. Vasta kun naiset otetaan täysiveroisina kumppaneina mukaan kaikille inhimillisen toiminnan aloille, syntyy se moraalinen ja psykologinen ilmapiiri, jossa kansainvälinen rauha voi kehittyä.

- 34 Yleismaailmallisen koulutuksen aate, jonka palvelukseen on jo värväytynyt kaikista uskonnoista ja maista tälle asialle omistautuneiden armeija, ansaitsee kaiken mahdollisen tuen, jonka maailman hallitukset voivat sille suoda. Sillä tietämättömyys on kiistatta kansojen rappeutumisen ja tuhoutumisen sekä ennakkoluulojen leviämisen pääsyy. Mikään maa ei voi menestyä, elleivät kaikkien kansalaiset pääse koulutuksesta osallisiksi. Voimavarojen puute rajoittaa monien valtioiden mahdollisuuksia tyydyttää tämä välttämätön tarve, mikä pakottaa asettamaan asiat tiettyyn tärkeysjärjestykseen. Asioista päättävien olisi hyvä harkita naisten ja tyttöjen koulutuksen panemista ensi sijalle, koska juuri koulutettujen äitien kautta voidaan tiedosta saatava hyöty tehokkaimmin ja nopeimmin levittää koko yhteiskuntaan. Ajan vaatimusten mukaisesti olisi syytä harkita maailmankansalaisuusajatuksen opettamista osana jokaisen lapsen peruskoulutusta.
- 35 Perusluonteinen kansojen välisten yhteydenpitomahdollisuuksien puute murentaa vakavasti ponnistuksia maailmanrauhan hyväksi. Kansainvälisen apukielen käyttöönotto pitkälti ratkaisisi tämän ongelman, ja asia vaatii välttämättä pikaista huomiota.
- 36 Kahta seikkaa on tähdennettävä kaikkien näiden kysymysten suhteen. Toinen on se, ettei sotaa voida hävittää pelkästään sopimuksia ja sopimusluonnoksia allekirjoittamalla; sodan hävittäminen on monitahoinen tehtävä, joka vaatii kokonaan uudentasoista omistautumista sellaisten kysymysten ratkaisemiseen, joita ei tavanmukaisesti yhdistetä rauhanpyrkimyksiin. Yksinomaan poliittisiin sopimuksiin perustuva ajatus keskinäisestä turvallisuudesta on haavekuva. Toinen seikka on se, että ensisijainen haaste rauhankysymyksiä käsiteltäessä on nostaa keskustelu periaatteen tasolle, erilleen pelkistä käytännöllisyysnäkökohdista. Sillä perimmiltään rauha on lähtöisin sisäisestä mielentilasta, jota tukee henkinen, moraalinen asenne, ja etupäässä tämän asenteen herättämiseen sisältyy mahdollisuus pysyviin ratkaisuihin.
- 37 On henkisiä periaatteita, joita myös kutsutaan inhimillisiksi arvoiksi, joiden avulla voidaan löytää ratkaisu jokaiseen yhteiskunnalliseen ongelmaan. Mikä tahansa hyvää tarkoittava ryhmä voi yleisesti ottaen keksiä käytännön ratkaisut ongelmiinsa, mutta hyvät aiheet ja käytännön tieto eivät tavallisesti riitä. Henkisen periaatteen olennainen ansio on, että se ei ainoastaan avaa näkökulmaa, joka on sopusoinnussa ihmisluonnon sisimmän olemuksen kanssa, vaan herättää myös asenteen, tahdon, liikkeellepanevan voiman ja pyrkimyksen, jotka helpottavat käytännön toimien keksimistä ja toteuttamista. Ongelmien ratkaisemiseksi ponnisteleville hallitusten johtajille ja kaikille päättäjille olisi suureksi hyödyksi ensin yrittää tunnistaa asioihin liittyvät periaatteet ja sitten toimia niiden mukaisesti.

III

- 38 Tärkein ratkaistava kysymys on, miten nykyinen ristiriidan kaavaan juuttunut maailma voi muuttua maailmaksi, jossa vallitsee sopusointu ja yhteistyö.

- 39 Maailmanjärjestys voidaan perustaa vain järkkymättömälle tietoisuudelle ihmiskunnan ykseydestä, joka on kaikkien ihmistä tutkivien tieteiden vahvistama henkinen totuus. Antropologia, fysiologia ja psykologia tuntevat vain yhden ihmislajin, joka kuitenkin on äärettömän monimuotoinen elämän toissijaisten seikkojen suhteen. Tämän totuuden käsittäminen edellyttää ennakkoluulojen hylkäämistä – kaikkien ennakkoluulojen, perustuivatpa ne rotuun, yhteiskuntaluokkaan, ihonväriin, uskontoon, kansallisuuteen, sukupuoleen, aineellisen sivistyksen tasoon, mihin tahansa, minkä perusteella ihmiset pitävät itseään muita parempina.
- 40 Ihmiskunnan ykseyden hyväksyminen on ensimmäinen perusedellytys maailman järjestämiseksi uudestaan ja hallitsemiseksi niin, että se on yksi maa, ihmiskunnan koti. Tämän henkisen periaatteen yleismaailmallinen hyväksyminen on elintärkeää jokaisen maailmanrauhan rakentamiseksi tehtävän yrityksen onnistumiselle. Sitä olisi siksi julistettava kautta maailman, opetettava kouluissa ja jokaisessa maassa sen merkitystä alati tähdennettävä, jotta voitaisiin valmistautua siihen yhteiskuntarakenteen orgaaniseen muutokseen, jota se merkitsee.
- 41 Bahá’í-näkemyksen mukaan ihmiskunnan ykseyden tajuaminen ”merkitsee kaiken kaikkiaan koko sivistyneen maailman uudelleenrakentamista ja demilitarisointia – maailmaan, joka on orgaanisesti yhdentynyt kaikilla tärkeillä elämänsä aloilla: poliittiselta koneistoltaan, henkisissä pyrkimyksissään, kaupankäynnissään ja taloudessaan, kirjoitusjärjestelmältään ja kieleltään, mutta jonka jäsenvaltioiden kansalliset piirteet silti ovat äärettömän moninaiset”.
- 42 Selittäessään yksityiskohtaisemmin tämän keskeisen periaatteen merkitystä Shoghi Effendi, bahá’í-uskon Suojelija, kirjoitti vuonna 1931: ”Sen sijaan, että se tähtäisi yhteiskunnan nykyisten perustusten kumoamiseen, se pyrkii laajentamaan yhteiskunnan perustaa ja muovaamaan sen instituutiot uudelleen tavalla, joka vastaa alati muuttuvan maailman tarpeita. Se ei voi olla ristiriidassa minkään hyväksyttävän sitoumuksen kanssa, eikä se voi horjuttaa keskeisiä velvoitteita. Sen päämääränä ei ole sammuttaa terveen ja järkevän isänmaallisuuden liekkiä ihmisten sydämistä eikä lakkauttaa kansallista itsemääräämisoikeutta, joka on elintärkeä liiallisen keskittämisen vaarojen välttämiseksi. Se ei jätä huomiotta eikä pyri tukahduttamaan maailman kansoja ja valtioita erilaisiksi tekevää moninaisuutta, joka ilmenee etnisessä alkuperässä, ilmastotekijöissä, historiassa, kielessä ja perinteessä sekä ajatuksissa ja tavoissa. Se edellyttää laajaulotteisempaa lojaalisuutta, ylevämpää pyrkimystä kuin mikään ihmisrotua jo innoittanut. Se pitää välttämättömänä kansallisten mieltäjohteiden ja etujen alistamista yhdistyneen maailman ehdottomiin vaatimuksiin. Toisaalta se kieltäytyy hyväksymästä liiallista keskittämistä ja toisaalta sanoutuu irti kaikista pyrkimyksistä samanlaisuuteen. Sen tunnussana on ykseys erilaisuudessa.”
- 43 Jotta nämä päämäärät voitaisiin saavuttaa, on useiden vaiheiden kautta muutettava kansakuntien poliittisia asenteita, jotka nyt hipovat anarkiaa, koska valtioiden välisiä suhteita säätelevät, selvästi määritellyt lait tai yleismaailmallisesti hyväksytyt ja täytäntöönpanokelpoiset periaatteet puuttuvat. Kansainliitto, Yhdistyneet kansakunnat ja niistä alkunsa saaneet monet järjestöt ja sopimukset ovat kiistattomasti auttaneet lievittämään monia kansainvälisten ristiriitojen kielteisiä vaikutuksia, mutta ne ovat osoittautuneet kyvyttömiksi estämään sotia. Toisen maailmansodan päättymisen jälkeen on itse asiassa käyty lukuisia sotia; monia raivoaa nytkin.

- 44 Tämän ongelman hallitsevat piirteet olivat jo tulleet näkyviin yhdeksännellätoista vuosisadalla, jolloin Bahá'u'lláh ensi kerran antoi ehdotuksensa maailmanrauhan rakentamiseksi. Maailman hallitsijoille osoittamissaan lausunnoissa hän esitti keskinäisen turvallisuuden periaatteen. Shoghi Effendi selitti hänen tarkoitustaan ja kirjoitti: ”Mitä muuta voisivat nämä painokkaat sanat merkitä, elleivät ne tarkoittaisi, että esteetöntä kansallista itsemääräämisoikeutta on väistämättä rajoitettava ehdottomana edellytyksenä tulevaisuuden Kansainyhteisön muodostamiseksi kaikista maailman valtioista. On välttämättä luotava jonkinmuotoinen maailmanvaltio, jonka hyväksi maailman kaikki kansakunnat omasta halustaan luopuvat kaikista vaateistaan sotaan, tietyistä veronkanto-oikeuksistaan ja kaikista oikeuksistaan pitää yllä asevoimia, paitsi omien alueidensa sisäisen järjestyksen turvaamiseksi. Sellaiseen valtioon pitää sisältyä kansainvälinen toimeenpaneva elin, jolla on ylin ja kiistaton käskyvalta jokaiseen Kansainyhteisön uppiniskaiseen jäseneen nähden, maailmanparlamentti, johon kaikki ihmiset omissa maissaan valitsevat jäsenet, joiden vaalin kunkin maan hallitus vahvistaa, sekä ylin oikeusistuin, jonka tuomio on sitova sellaisissakin tapauksissa, joissa osapuolet eivät vapaaehtoisesti suostu jättämään asiaansa sen ratkaistavaksi.”
- 45 ” – – Maailmanyhteisö, jossa kaikki taloudelliset esteet on pysyvästi poistettu sekä työvoiman ja pääoman keskinäinen riippuvuus selvästi tunnustettu, jossa uskonnollisen kiihkomielisyyden ja eripuraisuuden melske on ikiajoiksi vaientunut, jossa rotuvihan lieska on lopullisesti tukahtunut, jossa yksi ainoa kansainvälinen laki, tulos maailman osavaltioiden edustajien harkinnasta, saa taakseen osavaltioiden yhteiset, pikaiseen väliintuloon kykenevät voimat, ja lopuksi maailmanyhteisö, jossa mielivaltaisen ja sotaisan kansalliskiihkon raivo on muuttunut kestäväksi tietoisuudeksi maailmankansalaisuudesta – juuri tällaisena hahmottuu Bahá'u'lláhin ennakoima järjestys, jota tullaan pitämään tämän hitaasti muotoutuvan aikakauden parhaana hedelmänä.”
- 46 Bahá'u'lláh selitti näiden kauaskantoisten toimien täytäntöönpanon: ”On koittava aika, jolloin yleismaailmallisesti ymmärretään ihmisten laajamittaisen, kaikenkattavan kokouksen järjestäminen ehdottoman välttämättömäksi. Maailman hallitsijoiden ja kuninkaiden tulee siihen osallistua, ja heidän tulee sen neuvotteluissa ollessaan pohtia niitä tapoja ja keinoja, jotka laskevat maailman suuren rauhan perustan ihmisten keskuuteen.”
- 47 Rohkeus, määrätietoisuus, puhtaat vaikuttimet, kansojen epäitsekäs rakkaus toisiinsa, kaikki ne henkiset ja moraaliset ominaisuudet, jotka tarvitaan tämän merkittävän askeleen ottamiseksi kohti rauhaa, ilmestyvät haluna toimia. Ja juuri tarvittavan halukkuuden herättämiseksi on kiinnitettävä vakavaa huomiota ihmisen todellisuuteen, nimittäin hänen ajatuskykyynsä. Tämän voimallisen todellisuuden tärkeyden ymmärtäminen tarkoittaa myös sen oivaltamista, että on yhteiskunnallisesti välttämätöntä siirtää sen ainutlaatuinen arvo käytäntöön avoimen, kiihottoman ja sydämellisen neuvottelun avulla sekä toimia tämän menettelyn tulosten mukaisesti. Bahá'u'lláh tähdensi yhä uudelleen neuvottelun ansioita ja välttämättömyyttä ihmiskunnan asioiden järjestämisen kannalta. Hän sanoi: ”Neuvottelu suo syvemmän käsityskyvyn ja muuttaa arvelun varmuudeksi. Se on loistava valo, joka pimeässä maailmassa näyttää tietä ja opastaa. Kaikella on ja on vastakin oleva täydellisyyden ja kypsyyden tilansa. Ymmärryksen lahjan kypsyys tulee ilmi neuvottelun kautta.” Jo pyrkimys päästä rauhaan hänen esittämänsä neuvottelumenettelyn kautta voi vapauttaa maapallon

kansoissa sellaisen tervehdyttävän hengen, ettei mikään mahti voi vastustaa lopullista, voitokasta tulosta.

- 48 Seuraavan näkemyksen tämän maailmanlaajuisen kokouksen menettelytavoista antoi ‘Abdu’l-Bahá, Bahá’u’lláh in poika ja hänen opetustensa valtuutettu tulkitsija: ”Heidän on tehtävä rauhanasiasta yleisen neuvottelun päämäärä ja pyrittävä kaikin vallassaan olevin keinoin perustamaan maailman valtioiden liitto. Heidän on tehtävä sitova sopimus ja solmittava liitto, jonka ehdot ovat järkevät, rikkomattomat ja selkeät. Heidän on julistettava se kaikelle maailmalle ja saatava sille koko ihmisrodun hyväksyntä. Tätä korkeaa ja ylevää hanketta, koko maailman rauhan ja hyvinvoinnin todellista lähdeä, tulee kaikkien maan päällä asuvien pitää pyhänä. Ihmiskunnan kaikki voimat on koottava takaamaan tämän kaikkein suurimman liiton vakavuus ja pysyvyys. Tässä kaikenkattavassa sopimuksessa tulee selvästi määrätä joka ikisen valtion alue ja rajat, määritellä selkeästi hallitusten keskinäisiä suhteita koskevat periaatteet sekä vahvistaa kaikki kansainväliset sopimukset ja velvoitteet. Samoin tulee tiukasti rajoittaa kunkin hallituksen asevoimat, sillä jos minkään valtion sallittaisiin lisätä varustautumistaan ja sotavoimiaan, tämä herättäisi muissa epäluulon. Tämän juhlallisen sopimuksen peruseriaate tulee määrätä niin, että jos mikään hallitus myöhemmin loukkaisi yhtäkään sen ehdoista, maapallon kaikkien hallitusten tulisi nousta ja alistaa se täysin, ei vaan koko ihmisrodun tulisi päättää tuhota tuo hallitus kaikin käytettävissään olevin keinoin. Jos tämän lääkkeistä kaikkein tehokkaimman annettaisiin vaikuttaa maailman sairaaseen ruumiiseen, se aivan varmasti paranisi taudeistaan ja pysyisi ikuisesti turvattuna ja suojattuna.”
- 49 Tämän mahtavan kokouksen pitäminen on jo suuresti myöhässä.
- 50 Me vetoamme sydämemme sisimmästä kaikkien valtioiden johtajiin, jotta he tarttuisivat tähän otolliseen tilaisuuteen ja ottaisivat peruuttamattomat askeleet tämän maailmankokouksen koollekutsumiseksi. Kaikki historian voimat vievät ihmisrotua kohti tätä tekoa, joka on iäti oleva merkinä sen kauan kaivatun täysi-ikäisyyden koittamisesta.
- 51 Eikö Yhdistyneet kansakunnat jäsenistönsä täydellä tuella nousisi edistämään tällaisen ylevän tapahtuman korkeita päämääriä?
- 52 Huomatkoot miehet ja naiset, nuoret ja lapset kaikkialla tämän välttämättömän teon ikuisen ansion kaikille kansoille, ja kohottakoot he alttiisti äänensä myöntymyksen merkiksi. Aloittakoon juuri tämä sukupolvi tämän loistavan vaiheen planeettamme yhteiskunnallisen elämän kehityksessä.

IV

- 53 Tuntemamme optimismin lähde on näkemys, joka yltää sodan loppumista ja kansainvälisten yhteistyöelinten perustamista pitemmälle. Pysyvä rauha kansakuntien kesken on aivan välttämätön vaihe ihmiskunnan yhteiskunnallisessa kehityksessä, muttei Bahá’u’lláh in vakuutuksen mukaan kuitenkaan sen lopullinen päämäärä. Sitä alustavaa aselepoa, johon ydintuhon pelko maailman pakottaa, sitä poliittista rauhaa, jonka epäluuloiset ja keskenään kilpailevat valtiot vastahakoisesti

solmivat, niitä käytännön järjestelyjä, joilla turvallisuus ja rinnakkaiselo taataan, niitäkin monia yhteistyökokeiluja, jotka nämä askeleet mahdollistavat, seuraa kaiken kruunaava päämäärä: maailman kaikkien kansojen yhdistyminen yhdeksi yleismaailmalliseksi perheeksi.

- 54 Eripura on vaara, jota maapallon valtiot ja kansat eivät enää voi kestää; sen seuraukset ovat kuviteltaviksi liian kauhistuttavat, liian ilmeiset mitään selostuksia kaivatakseen. ”Ihmiskunnan hyvinvointia, sen rauhaa ja turvallisuutta ei voida saavuttaa, ellei ja ennen kuin sen ykseys on lujasti vakiintunut”, kirjoitti Bahá’u’lláh yli vuosisata sitten. Shoghi Effendi toi esille, että ”ihmiskunta vaikertaa, kaipaa kuollakseen opastusta ykseyteen ja pitkään jatkuneen piinansa päättymistä”, ja jatkoi: ”Koko ihmiskunnan yhdistyminen on sen vaiheen tunnusmerkki, jota ihmisten yhteisö nyt lähestyy. Perheen, heimon, kaupunkivaltion ja kansallisvaltion ykseyttä on kutakin vuorollaan tavoiteltu ja kukin täysin saavutettu. Maailman ykseys on se päämäärä, johon kiusattu ihmiskunta pyrkii. Kansallisvaltioiden rakentaminen on ohitse. Valtioiden itsemääräämisoikeuteen luonnostaan sisältyvä anarkia lähestyy lakipistettään. Täysi-ikäiseksi varttuvan maailman on hylättävä tämä päähänpinttymä, käsitettävä ihmisten välisten suhteiden ykseys ja kokonaisuus sekä luotava kertakaikkisesti koneisto, joka parhaiten ilmentää tätä sen elämän perimmäistä periaatetta.”
- 55 Kaikki aikamme muutoksen voimat vahvistavat tämän näkökannan. Siitä todistavat jo aiemmin mainitut lukuisat esimerkit nykyisissä kansainvälisissä liikkeissä ja kehityskuluissa näkyvistä lupaavista merkeistä kohti maailmanrauhaa. Käytännöllisesti katsoen maapallon jokaisesta kulttuurista, rodusta ja maasta lähtöisin oleva miesten ja naisten armeija, joka palvelee Yhdistyneiden kansakuntien moninaisissa elimissä, edustaa koko maapallon laajuista ”virkamieskuntaa”, jonka vaikuttavat saavutukset ovat osoituksena lannistavissakin oloissa mahdollisesta yhteistyön tasosta. Tarve ykseyteen hakee henkisen kevätajan tavoin purkautumistietä niiden lukemattomien kansainvälisten kongressien kautta, jotka tuovat yhteen hyvin monien eri tieteenalojen edustajia. Se on vaikutin vetoomuksissa lapsille ja nuorille tarkoitettujen kansainvälisten hankkeiden puolesta. Itse asiassa se on sen ekumeniaan suuntautuvan merkittävän liikkeen todellinen alkulähde, joka näyttää vastustamattomasti tuovan historiallisesti vihamielisten uskontojen ja lahkosten jäseniä lähemmäksi toisiaan. Pyrkimys maailman ykseyteen sekä vastakkainen sotimisen ja itsekorostuksen suuntaus, jotka lakkaamatta kamppailevat, ovat kumpikin planeettamme elämän hallitsevia ja kaikkialle ulottuvia piirteitä kahdennenkymmenennen vuosisadan viimeisinä vuosina.
- 56 Bahá’i-yhteisön kokemukset voidaan nähdä esimerkkinä tästä avartavasta ykseydestä. Se on monista eri kansakunnista, yhteiskuntaluokista ja uskonsuunnista lähtöisin oleva, kolmesta neljään miljoonaa ihmistä käsittävä yhteisö, joka toimii hyvin laaja-alaisesti tyydyttäen monien maiden väestön henkisiä, yhteiskunnallisia ja taloudellisia tarpeita. Se on yksi ainoa yhteisöllinen organismi, joka edustaa ihmisperheen moninaisuutta, hoitaa asioitaan yhteisesti hyväksytyn neuvotteluperiaatteen avulla ja pitää yhtä kallisarvoisina kaikkia ihmiskunnan historian aikaisia suuria jumalallisen ohjauksen vuodatuksia. Sen olemassaolo on taas yksi vakuuttava osoitus sen perustajan yhdistyneestä maailmasta ilmaiseman näkemyksen käytännöllisyydestä, yksi todiste lisää siitä, että ihmiskunta voi elää yhtenä maapallonlaajuisena yhteisönä ja vastata mihin tahansa haasteisiin, jotka sen täysi-ikäistyminen mukanaan tuokin. Jos bahá’iden kokemukset mitenkään voivat osaltaan vahvistaa toivoa

ihmisrodun ykseydestä, tarjoamme ne auliisti tutkiskeltaviksi.

- 57 Koko maailmalle nyt haasteen antavan tehtävän suurta merkitystä ajatellessamme kumarrumme nöyrinä jumalallisen Luojan mykistävän majesteettiuden edessä, hänen edessään, joka äärettömässä rakkaudessaan loi koko ihmiskunnan samoista esivanhemmista, ylevöitti ihmisen jalokivenkaltaisen todellisuuden, lahjoitti sille älyn ja viisauden, jalouden ja kuolemattomuuden sekä soi ihmiselle ”ainutlaatuisen kunnian ja kyvyn hänet tuntea ja häntä rakastaa”, kyvyn, jota ”ehdottomasti on pidettävä koko luomistapahtumaan johtaneena vaikuttimena ja sen ensisijaisena tarkoituksena”.
- 58 Me olemme lujasti vakuuttuneita siitä, että kaikki ihmiset on luotu ”viemään eteenpäin alati edistyvää sivistystä”, että ”ei ole ihmisen aseman mukaista käyttäytyä kuin metsän pedot” ja että ihmisen arvolle soveliaita hyveitä ovat luotettavuus, pitkämielisyys, armeliaisuus, myötätunto ja laupeus kaikkia kansoja kohtaan. Me vakuutamme uudelleen uskoamme siihen, että ”ihmisen asemassa piilevien ominaisuuksien, hänen maisen kohtalonsa koko mittavuuden, hänen todellisuutensa luontaisen oivallisuuden täytyy kaikkien tulla silmin nähtäviksi tänä luvattuna Jumalan päivänä”. Nämä ovat perusteet siihen järkkymättömään vakaumukseemme, että ykseys ja rauha ovat se saavutettavissa oleva päämäärä, jota kohti ihmiskunta ponnistelee.
- 59 Tätä kirjoitettaessa on korvin kuultavissa bahá’íden toiveikkuus huolimatta vainosta, jota he yhä kärsivät uskonsa synnyinmaassa. Esimerkillään horjumattomasta toivosta he todistavat siitä vakaumuksesta, että tämän ikimuistaisen rauhanunelman pikainen toteutuminen on Bahá’u’lláhin ilmoituksen mullistavan vaikutuksen ansiosta nyt saanut taakseen jumalallisen voiman. Siksi me emme välitä teille vain sanallista näkemystä, me kutsumme esiin uskon ja uhrauksen tekojen voimaa, me välitämme kaikkialta uskonveljiemme huolekkaan vetoomuksen rauhan ja ykseyden puolesta. Me olemme yhtä kaikkien kanssa, jotka ovat väkivallan uhreja, kaikkien, jotka kaipaavat ristiriitojen ja kiistojen loppumista, kaikkien, joiden omistautuminen rauhan ja maailmanjärjestyksen periaatteille edistää niitä jaloja tarkoituksia, joita varten kaikkia rakastava Luoja antoi ihmiskunnalle elämän.
- 60 Hartaasta halustamme välittää teille toivomme kiihkeys ja luottavaisuutemme syvyys lainaamme Bahá’u’lláhin painokasta lupausta: ”Nämä hedelmättömät kiistat, nämä tuhoiset sodat häviävät, ja tulee ‘kaikkein suurin rauha’.”

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto